

dårlig idé, hvis statsministeren mødtes med bl.a. en række repræsentanter for noget, der hedder Minhaj-ul-Quran. Der blev sagt, at det nok var en dårlig idé at mødes med dem og vistnok også andre i den nuværende situation.

Det, der bringer mig herop på talerstolen, er, at jeg forstår, at regeringen har et samarbejde i gang omkring denne begravelsesplads med denne organisation og måske også andre organisationer, som statsministeren ikke ville mødes med. Her er mit spørgsmål til kirkeministeren:

Hvorfor denne forskelsbehandling? Hvorfor vil kirkeministeren godt acceptere et samarbejde med en sådan organisation, som af mange betegnes som meget ekstrem, mens statsministeren ikke vil? Jeg forstår ikke den forskel.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Nu vil jeg gerne spørge, om kirkeministeren vil have ordet, for ministeren har altid ret til at bruge ordet, når ministeren ønsker det.

Men jeg har stadig en kort bemærkning, og jeg mener, at det er hensigtsmæssigt, at vi tager den, og så kan ministeren svare.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil sige, at jeg står lidt undrende over for det spørgsmål, der er stillet, for jeg forstod på sagens forløb, at det beløb, vi snakker om, som staten skal give som tilskud, i virkeligheden skyldes en strid mellem Københavns Kommune og Brøndby Kommune.

Med den lokalplan, der ligger nu, har grunden en bestemt værdi, som muslimerne betaler for gravpladsen. Så man betaler for det, grunden er værd, som den ligger nu med den lokalplan, der ligger nu. Det er almindelig praksis, at når der ligger en lokalplan, så har den en værdi i forhold til, hvad den er udlagt til, og det er det, man betaler til.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at når der kommer penge i denne her sag, er det, fordi der er en strid mellem de to kommuner og ikke mellem muslimerne, og vi skal indbetale for muslimerne.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg forstod ikke helt, hvordan spørgsmålet lød til kirkeministeren.

Knud Erik Hansen (SF):

Spørgsmålet til kirkeministeren er, om det ikke er rigtigt det, jeg siger.

Kirkeministeren (Johannes Lebech):

Til det sidste spørgsmål vil jeg svare: Jo, det var lige præcis det svar, jeg også ville give fru Birthe Rønn Hornbech.

Muslimerne betaler det, grunden er værd. Aftalen er formuleret sådan, at muslimerne betaler det beløb, som taksationskommissionen når frem til, dog højst 3 mio. kr.

Jeg har ikke ønsket, at staten skulle ind i denne her sag, men historien har vist, at det var nødvendigt, fordi det har været så svært for muslimerne at finde den begravelsesplads, og det har jeg det faktisk skidt med. Jeg har det skidt med, at de ikke allerede i begyndelsen af 1990'erne kunne finde et stykke jord i Københavnsområdet, hvor de i ro og mag og med aftale med kommuner kunne have fået indrettet denne her begravelsesplads. Det kunne de ikke.

Så fik vi denne her aftale etableret. Så gik der helt klart konflikt i det, og det skal jeg også beklage, men for at få sagen fremmet, har jeg fået denne her aftale i stand med muslimerne, der fuldt ud kommer til at betale det, grunden er værd. Fuldt ud efter den nye planlov.

Og det kan godt være, at jeg bliver hudflettet i den danske befolkning. Jeg er ude til så mange møder, at jeg udmærket godt ved, at den diskussion, vi har i dag mellem danskere og mellem muslimer om muslimers placering i Danmark, er meget voldsom. Måske også derfor synes jeg, at vi godt kunne have undladt at have denne sag i salen.

Vi taler altså om, hvordan mennesker skal begrave. Vi taler ikke om terrorister. Vi taler om, at vi i dette land værdigt skal kunne give et tilbud også til de borgere, der har en tro, der betyder, at de gerne vil have lov til fuldt lovligt og i overensstemmelse med loven at etablere deres egen begravelsesplads. Og det har altså været nødvendigt for staten at være en meget aktiv medspiller i dette, og det kan også blive nødvendigt for staten at få enkelte garantiudgifter, som så i øvrigt går til Københavns Kommune i sidste instans, hvis det viser sig, at taksationskommissionen kommer over de 3 mio. kr., som har været nævnt.

Til spørgsmålet om møder med statsministeren og mig og møder med muslimske trossamfund kan jeg kun sige, at i vores arbejde med etablering af den muslimske begravelsesplads har vi først og fremmest arbejdet med IND-sam. Derudover har vi lagt vægt på, at en bred kreds af muslimske trossamfund – og vi har 18 godkendte muslimske trossamfund i Danmark – alle